

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงและเสียงภาษาถิ่นย่อยของทั้ง 5 ภาษาแล้วสรุปได้ว่า ภาษาถิ่นย่อยของทั้ง 5 ภาษา มีความเหมือนกันและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. หน่วยเสียงพยัญชนะ

1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยว ภาษาถิ่นย่อยของแต่ละภาษา มีหน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยวซึ่งมีลักษณะหน่วยเสียงเหมือนกัน 19 หน่วย ได้แก่ / p /, / ph /, / b /, / t /, / th /, / d /, / k /, / kh /, / ʔ /, / c /, / ch /, / s /, / h /, / m /, / n /, / ŋ /, / l /, / w / และ / j /

หน่วยเสียงที่แตกต่างกัน มี 2 หน่วย คือ / f / และ / r /

ภาษาถิ่นย่อยของอำเภอเมือง มี / f / แต่ไม่มี / r /

ภาษาถิ่นย่อยของอำเภอบ้านค่ายและอำเภอแกลง มี / r / แต่ไม่มี / f / และ / r / ในภาษาทั้งสองนี้มีเสียงย่อย 2 เสียงที่มีลักษณะเป็นการแปรอิสระ คือ [r] และ [r̥]

ภาษาถิ่นย่อยของอำเภอปลวกแดงและกิ่งอำเภอบ้านฉาง มี / f / และ / r / ทั้ง 2 หน่วย

หน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยวทั้งหมดนี้ สามารถปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะต้นได้ทุกหน่วย และปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะท้ายได้ 9 หน่วย ได้แก่ / -p /, / -t /, / -k /, / -ʔ /, / -m /, / -n /, / -ŋ /, / -w / และ / -j /

1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏร่วมกัน ภาษาถิ่นย่อยของแต่ละภาษา มีจำนวนหน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏร่วมกันดังต่อไปนี้

ภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอมือง มีหน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏร่วมกัน 4 แบบ คือ /p^hl /, /ph^hl /, /k^hl / และ /kh^hl /

ภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอบ้านค่าย อำเภอกาหลง อำเภอปลวกแดงและกิ่งอำเภอบ้านฉาง มีหน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏร่วมกัน ดังนี้ /p^hl /, /ph^hl /, /k^hl /, /kh^hl /, /pr /, /phr /, /kr /, /khr /, /kw / และ /khw / ยกเว้นภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอกาหลงซึ่งไม่มี /kw /

หน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏร่วมกันทั้งหมดนี้ สามารถปรากฏเฉพาะในตำแหน่งพยัญชนะต้นเท่านั้น ไม่สามารถปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะท้ายได้เลย

2. หน่วยเสียงสระ

2.1 หน่วยเสียงสระเดี่ยว ภาษาถิ่นย่อยระยองทุกภาษา มีหน่วยเสียงสระเดี่ยว 18 หน่วย ซึ่งมีลักษณะหน่วยเสียงเหมือนกันทุกภาษา ได้แก่ /i /, /i:^h /, /e /, /e:^h /, /ɛ /, /ɛ:^h /, /ə /, /ə:^h /, /a /, /a:^h /, /u /, /u:^h /, /o /, /o:^h /, /ɔ / และ /ɔ:^h /

2.2 หน่วยเสียงสระประสม ภาษาถิ่นย่อยระยองทุกภาษา มีหน่วยเสียงสระประสม 3 หน่วย ซึ่งมีลักษณะของหน่วยเสียงเหมือนกัน ได้แก่ /ia /, /iə / และ /ua /

3. หน่วยเสียงวรรณยุกต์

3.1 จำนวนหน่วยเสียง ภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอมือง อำเภอกาหลง อำเภอปลวกแดง และกิ่งอำเภอบ้านฉาง มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 5 หน่วย ภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอบ้านค่าย มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วย

3.2 ลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ของภาษาถิ่นย่อยระยองที่มีลักษณะเหมือนกันทุกภาษา ได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้น(1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ตก(3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์กลางระดับ (4 หรือ 5 ในภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอบ้านค่าย) หน่วยเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก(5 หรือ 6 ในภาษาถิ่นย่อยระยองอำเภอบ้านค่าย)

ภาษาถิ่นย่อยระของอำเภอเมือง อำเภอบ้านค่ายและกิ่งอำเภอบ้านฉาง มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์สูงระดับ(2) ในขณะที่ภาษาถิ่นย่อยระของอำเภอแกลงและอำเภอปลวกแดงเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำระดับ(2)

ในภาษาถิ่นย่อยระของอำเภอบ้านค่าย มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์กลาง-ตก(4) ในขณะที่ภาษาถิ่นย่อยระของถิ่นอื่น เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์กลางระดับ(4)

4. โครงสร้างของพยางค์

ภาษาถิ่นย่อยระของทุกภาษา มีลักษณะโครงสร้างของพยางค์ 5 แบบเหมือนกัน คือ โครงสร้างของพยางค์แบบ C(C)VV, ¹⁻⁵⁽⁶⁾ C(C)VN, ¹⁻⁵⁽⁶⁾ C(C)VS^{2,3}, C(C)VVN, ¹⁻⁵⁽⁶⁾ และ C(C)VVS^{2,3}

5. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงและเสียงในภาษาถิ่นย่อยระของทำให้มองเห็นความเหมือนและความแตกต่างกันของระบบเสียงและเสียงในภาษาถิ่นย่อยระของแต่ละภาษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษภาษาถิ่นโดยทั่วไป แต่การศึกษาเปรียบเทียบเช่นนี้จะเป็นประโยชน์มากขึ้น ถ้าได้ศึกษาถึงความแตกต่างกันในแง่คำและความหมาย ซึ่งอาจจะช่วยเก็บรักษาคำและความหมายของคำที่เป็นคำท้องถิ่นมิให้สูญหายไป ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาแหล่งที่มาของคำในวรรณคดี หรือหลักฐานทางภาษาอื่น ๆ ได้อีกด้วย และควรทำแผนที่ทางภาษาเพื่อให้เห็นเส้นแบ่งเขตความแตกต่างของภาษาแต่ละถิ่นด้วย

อนึ่ง ในการศึกษาคนควาหรือเปรียบเทียบภาษาถิ่นย่อยระของต่อไป ควรศึกษาประวัติการเคลื่อนย้ายอพยพของคนท้องถิ่นเพื่อศึกษาว่า เหตุใดภาษาถิ่นย่อยระของอำเภอบ้านค่าย จึงมีความแตกต่างไปจากภาษาถิ่นย่อยระของถิ่นอื่น ๆ ในเรื่องหน่วยเสียงวรรณยุกต์ และภาษาถิ่นย่อยระของอำเภอเมือง จึงมีความแตกต่างในเรื่องหน่วยเสียงพยัญชนะไปจากภาษาถิ่นย่อยระของถิ่นอื่น ๆ